

(visszatekintő) LOVEPARADE 1999 @ BERLIN

Szerző Breki

2010. június 13, vasárnap - 19:20

Ezen a napon kezdődött minden... Immár 11 éve életem legmeghatározóbb bulijának, az élmények mégis annyira belémívódtak mintha tegnap történtek volna. Az 1999-ben készült beszámolón kellett azért csiszolgatni, akkori írásaim még nem a legkiforrottabb minőséget képviselték ;)), de mivel életemet merőben befolyásoló jelentősége miatt ezt is el kell rakni az utókor számára, ezért evidens, hogy ide is felkerült egy hosszabb poszt formájában, a régi honlapom már úgyis a múlté. :) LOVEPARADE 1999 @ BERLIN (1999.07.10)

Írta: Breki

1999. július 16, péntek - 18:51

Már 3 éve tervezgettem, hogy egyszer kijutok ide és már 3 éve minden nyáron szörnyű irigységgel néztem a tévében a bulit valamint a többszázézes mázlista résztvevőt, de idén végre én sem maradtam ki a jóból, csatlakoztam a kiválasztottak táborához. :) A szervezést hónapokkal előtte elkezdtük, bár meglátva az IBUSZ és egyéb kijutásos utak borsós árait már-már lemondunk róla, szerencsére azonban a buli előtt pár héttel megtaláltuk a neten a Skyline utazási iroda rendkívül korrekt ajánlatát a LOVEPARADE-re (18.000HUF az út+szállás), így rögtön tudtuk, hogy irány Berlin!! :) Az emeletes buszunk pénteken 16:30-kor indult neki a 16-18 órás útnak a Hősök teréről kb 60 magyar raver nagy-nagy várakozása közepette. Persze már a Budapest tábla elhagyása után azonnal előkerültek az italok és megkezdődött a bratyzás az utasok között. :) A társaság hamar összeverődött, úgyhogy az idő remek hangulatban telt, viszont aludni én nem igazán tudtam a kényelmetlen ülésen, így egy kicsit féltem, hogy szombatra kissé fásult is leszek. Az a kb. 3 és fél óra, amit sikerült valahogy összehoznom nagyon kevésnek tűnt, de szerencsére a bulin később meg sem éreztem, a whisky nagyon adta az erőt végig. :)

Németországba úgy hajnaltájt értünk és a parkolókban, autópályán, benzinkutaknál szinte csak Loveparade-ra igyekvő embereket lehetett látni, pedig Berlintől még nagyon messze jártunk. Az valami fantasztikus volt, mikor a pihenőhelyeknél az autókából, teherautókból bömbölt a techno, németek, csehek, románok, olaszok, osztrákok verődtek össze tombolni, ünnepelni és rögtönzött előbulit tartani a kora reggel ellenére. Aztán ahogy közeledtünk a főváros felé egyre inkább növekedett a forgalom, minek következtében néha csak lépésben tudtunk haladni. Az autópályán toporgó valamennyi busz tetőablaka nyitva volt, mindenhol emberek lógtak ki és ovációval üdvözölték, köszöntötték a többi jármű utasait nemzetiségétől függetlenül, mondanom sem kell mi is a tetőn parádéztunk. :) Sajnos a magnónk nem volt jó, viszont rádión azért sikerült befognunk egy-két nekünk való számot a hangulatot még inkább fokozandóan. A forgalom miatt Berlint megkerültük és kelet felől közelítettük meg, a szállást azonban nem igazán sikerült megtalálni a sofőrnek, kb. 1 órát csak keringéssel töltöttünk... :(Azért délelőtt 11 óra tájban csak odavergődtünk valahogy a szállásra és a lepakolás, szobafoglalás, gyors fürdés valamint piákkal való feltankolás után kb. 12.00.kor rögtön neki is vágunk a buli helyszínének!!!!

Gyorsvasútra szálltunk, mely minden egyes megállónál egyre inkább megtelt raverekkel, az állomásokon pedig már ekkor is szinte fülsiketítőek volt a sípolások és moccanni sem igazán lehetett. A Brandenburgi kapuhoz még viszonylag simán eljutottunk, de onnantól igen-igen kellett vigyáznunk nehogy elveszítsük egymást. Eközben már mindenki eléggé fel volt pörögve, szóltak a sípok rendületlenül, taroltak a vízipisztolyok, tomboltak az emberek, igaz zene csak foszlányokban szólt még ekkor. Mivel tudtuk, hogy van magyar kamion is, így a csoportunk elindult megkeresni, ami a milliós tömegben nem ígérkezett könnyű mulatságnak. Végül egy kis séta és jó néhány furakodás után megtaláltuk, a 32-es kamion volt a mienk!!! :)

2-KOR AZTÁN ELKEZDŐDÖTT... A kamionokból megszólaltak a zenék, amire a 1,5 millió(!) partyarc örületes tombolás produkált. Az emberek minél kihívóbban, minél extravagánsabban próbáltak kinézni, így néhány igazi csodabogarat is láttunk. Fiúk szoknyában!!!!), magastalpú cipőben (és bármily hihetetlen nem ratyik voltak!!), lányok félmeztelenül, miniszerkókban, szóval mindenki megpróbálta kihozni a maximumot magából. Az idő borzasztóan meleg volt, ez tovább fokozta a meztelenkedést, de ezzel együtt a hangulatot is. A kamionok egymás után haladtak, néha meg-megállva végig a Június 17-i utcán, hogy bevárják a többieket. Ameddig szem ellátott csak ember tömeg mindenhol, soha nem voltak még ennyien, 1,5 millió résztvevő, kimondani is hihetetlen. A magyaroknál az elején még nem igazán jelentkezett túl nagy zsúfoltság, inkább mi hazaiak csináltuk a hangulatot, de az idő múlásával, egyre többen csapódtak hozzá a többi nációból is. Persze mi sem ragadtunk le végig itt, oda-oda verődtünk azért a különböző kamionokhoz tártottuk a szánkat párszor rendesen mert a zene néhányon valami irgalmatlanul fantasztikus volt. Láttuk/hallottuk többek között Charly Lownoise-t, Westbamot, Carisma -t, A.T.B-t, az Ultra Sonic-ot, és még gondolom rengeteg neves Dj-t, akiket én arcról viszont nem nagyon ismerek. :)

Minden egyes kamion próbált valami különlegességgel előállni mind látvány, mind a zene terén, a hollandoké például teljesen fekete volt, de láttunk csupa félmeztelen, meztelen legénységet, kifestett embereket, transzfesztitákat és volt pornókamion is. Az első holtponthoz úgy du. 5-6 óra tájéka jött elő, amikor is azt mondtam nekem kell egy kis pihi, de miután épp csak leültünk begördült elénk Charly Lownoise az egyik holland kamionnal és olyan happy hardcore-t nyomtatott, hogy az összes fáradtság kiment belőlem egyből. :) Amikor berakta az örökzöld Wonderful Days -t, és a több ezer körülöttem lévő bulizó egy emberként ugrált, nos az az leírhatatlan érzés tuti örökre bennem marad. :) A magyarokat a nagy nézelődésben el is sikerült veszítenünk egy pár órára, azonban ezalatt legalább jobban körbenéztünk az út melletti parkban, a Tiergartenben is, ahol szintén alig lehetett lépni a tömegtől. Volt aki már nem igazán bírta a strapát (vagy a drogot ;)) és valamelyik fánál pihente ki magát, mások a szabadtéri piszoárok előnyeit keresték, megint mások meg csak élvezték a fák között átszűrődő zene és a természet egyvelegét. A Tiergartenből valahogy beprésoztuk magunkat nagy nehézségek árán a Fő térre, azaz a Siegessäule-hoz és keresgeltük a földijeinket, de valószínűleg másik útvonalon vonultak, úgyhogy nem sikerült megtalálni őket. Mondjuk nagyon nem bántuk, mert

mindenhon remek hangulat és zene volt, no meg 120 °C legalább. Azok jártak a legjobban akik a villanypóznára, vagy a jelzőlámpákra másztak, mert jól láthattak, őket is mindenki látta, no és nem lihegtek ezen a nyakukba, persze volt egy-kettő olyan ügyes, akinek sikerült leesnie. (Amúgy a LOVEPARADE-on kb 1600 esetben kellett elsősegélyt nyújtaniuk a mentőknek, és sajnos most először halálos áldozata is volt a bulinak.) Később csak megtaláltuk a magyar kamiont a téren kívüli részen és itt viszont már tényleg kellett egy kicsit pihennünk, mert 5-6 óras tombolás után kezdtünk erősen kimerülni no és szomjazni. Az árusok jól jártak ezen a napon, mert az italárak 3-5 márka között mozogtak náluk, ráadásul ők is szinte egyfolytában pörögtek, sőt vizipisztollyal lövöldözték a vásárlókat. :) A kis pihezés után kiszúrtuk a magyar kamion előtt 2-vel levő egyik német járgányt, ahova mi is beálltunk egy kicsit ugrabugrálni. Itt végre tényleg igazi kemény rave ment, tetszett is az embereknek, hiszen megmozdulni is alig lehetett a kamion körül annyian voltak. Este 9 és fél 10 felé aztán visszamentünk a mieinkhez, hiszen ekkor kezdődött a buli csúcspontja, vagyis a csoportos térre vonulás, ahol minden kamion összeáll. Ekkora megtalált minket egy másik nagyobb magyar csapat, úgyhogy olyan 150 hazánkfi és rengeteg külföldi kísért a 32-es kamiont. A hatalmas tömeg miatt már tényleg csak apró lépésben lehetett haladni, kapaszkodtunk is rendesen egymásba, nehogy a nép elsodorjon bárkit is. Nos azt hiszem bátran állíthatom, hogy a Siegestraße-nál a kamion remekül teljesített, sőt, szerintem ha zeneileg nem is, de hangulatilag az egyik legjobb kamion benyomását keltette, a platón tartzkodók valami eszméletlen extázisban tomboltak és pörgették a hangulatot a csúcspontra. Aztán valamilyen oknál fogva az összeállítás nem történt meg, és a magyar kamion több másikkal együtt elhagyta a Fő teret és megállt. Azt hittük akkor most még lesz valami nagy üdvözlés, köszöntés Dr. Motte-tól és Westbam-tól, de ezt már nem hallottuk mert a kamionnál befejeződött a zene. Természetesen eközben a téren nagyban dübörgött Westbam és a New World Order valamint a Music Is The Key, de sajnos mi már nem hallottuk, mert kijöttünk a tömegből.

11 óra tájékán el is indultunk a helyszínről no de nem vissza a szállásra, hanem nyomulni valamelyik berlini klubba afterozni. Úgy látszik a magyarok eléggé kitombolták magukat, mert csak 2-en mentünk, a többiek fáradságra hivatkozva inkább visszahúztak a szállásra. Mi a Kalkscheuneklub Tanz der Kosmonauten partyját néztük ki, amit talpraesettségünknek hála elég könnyen meg is tudtunk találni, annak ellenére, hogy kérdezősködéseink süket fülekre találtak, mivel a németek nem igazán beszéltek angolul, sőt még a rendőrök sem. A belépő 25 DM volt és jegy helyett egy jó kis karszalagot kaptunk. A buli jónak ígérkezett, a Dj-k között volt többek között Niels Van Gogh, Tomcraft, Tom Novy, Andry Nalin, Da Hool, Phil Funder, stb. Kívülről és a klub udvarából tényleg elég pöpecül is nézett ki a hely, azonban bent a különböző termek elég kicsire és melegre sikerültek, bevallom én igényesebbre, monumentálisabbra és pazarabbra számítottam. Azt hittem majd most megmutatják nekem a németek milyen is az igazi bulizás, milyen is az igazi techno klub, de ez nem igazán következett be. A zene tényleg fantasztikus volt köszönhetően a Dj-knek, viszont a hangulat már nem volt akkora frenetikus, mint az utcán, persze biztos belejátszott mindenkinél a fáradság, ekkor már mi is több mint 10 órája buliztunk. Azért egy jót sikerült itt is pörögnünk, de hajnali 3 után már nem bírta tovább a lábunk, úgyhogy kis pihenő után hazahúztunk... A gyorsvasútnál még ekkor is rengetegen voltak, a fáradság és leharcoltság már jól látható volt mindenkin. Végül úgy 1 óra utazás és gyaloglás után holtfáradtan érkezünk meg a szállásra és dőlünk be az ágyba... :)

Vasárnap déli 12 körül sikerült feltápáskodnunk valahogy és elindultunk egy kis városnézésre, hiszen a buszunk csak este indult haza. Berlin utcáin még mindig rengeteg raver volt. Na és még több szemét. A városatyák legfőképpen emiatt a kb. 40 tonna szemét miatt próbálnak keresztbetenni minden évben a szervezőknek, akik a folyamatos támadások miatt jövőre már nem Berlinben képzeli el a 2000-es év LOVEPARADE-ját. :-(Gyorsvasúttal mentünk be a város központjába, hogy néhány Loveparade-os szuvenírt még az indulás előtt be tudjunk szerezni, de sajnos nem igazán volt nagy választék, sőt nem is igazán sok helyen árusították az emléktárgyakat. Azért egy 45 márkás polót csak sikerült beszereznem :-)), persze posztot sehol sem találtunk. :(A különböző sörözőkből, kávézókból folyamatosan szólt még ekkor is a techno, rengetegen táncoltak tomboltak, pedig már azért rendesen benne voltunk a vasárnapban, tiszta Ibiza hangulat uralkodott néhány helyen az utcán és környékén. A pályaudvaroknál is egyre inkább nőtt a tömeg a sok hazainduló jóvótából, néhányan azonban még mindig pihentek, ki a közeli parkokban, ki a vasúti peronokon. A kis berlini séta és városnézés után mi is visszaindultunk a szálláshelyre, ahol este 7 után el is indultunk haza Budapestre. 1 ember viszont nem ért vissza időbe, így ő sajnos ott maradt Berlinben, a barátai sem tudták hova tűnhetett... Később kiderült, hogy este 9-re azért sikerült visszaérnie, és hatalmas szerencséjére egy kisbusszal érkező magyar csoporttal haza tudott jönni Magyarországra. Valaki hozott a bulira kamerát, így hazafelé nem videó filmet néztünk, hanem LOVEPARADE-ot. :-)) Óriási volt látni mekkora hatalmas és szenzációs volt az egész, pláne hogy mi is ott lehettünk a közepén! Ezután már az útunk viszonylagos nyugalomba telt, mindenki elég fáradtnak tűnt, ezért inkább az alvás dominált, nekem is sikerült végre vagy 7 órát hunynom!! Végül hétfő délelőtt 11 körül megérkeztünk vissza a Hősök terére, és ezzel véget ért ez a felejthetetlen hétvége. Azt hiszem aki idén volt az jövőre is fog menni, ilyen bulit nem lehet kihagyni!!! Életem legjobb döntése volt, hogy kimentem, no és életem legnagyobb és legjobb bulija is egyben, ilyen lehet a Mennyország talán, úgyhogy jövőre újra itt lesz a helyünk!! LOVEPARADE 1999, BERLIN

MUSIC IS THE KEY!!! Na, 2000-ben végül nem sikerült kijutni kisebb betegség miatt, a legközelebbi kiruccanás a 2003-as volt, de hasonlóan kimagasló és felejthetetlen élményekkel, majd valamikor előkaparom a beszámolót arról a túráról is. :) A jelszó mindenestre azóta is töretlen: ez a bulik bulija, LOVEPARADE FOREVER!!

Kapcsolódó linkek:

- (beszámoló) LOVEPARADE 2008 @ DORTMUND
- (visszatekintő) LOVEPARADE 2006 @ BERLIN